

DAN-GUS GRIŪ-VA

SKIE-ME-NUO-TOS PA-SA-KOS

ILUSTRAVO VANDA PADIMANSKAITĒ

VAR-NA IR SŪ-RIS

ŽIO-GAS IR SKRUZ-DĒ-LĒ

baltes lankos

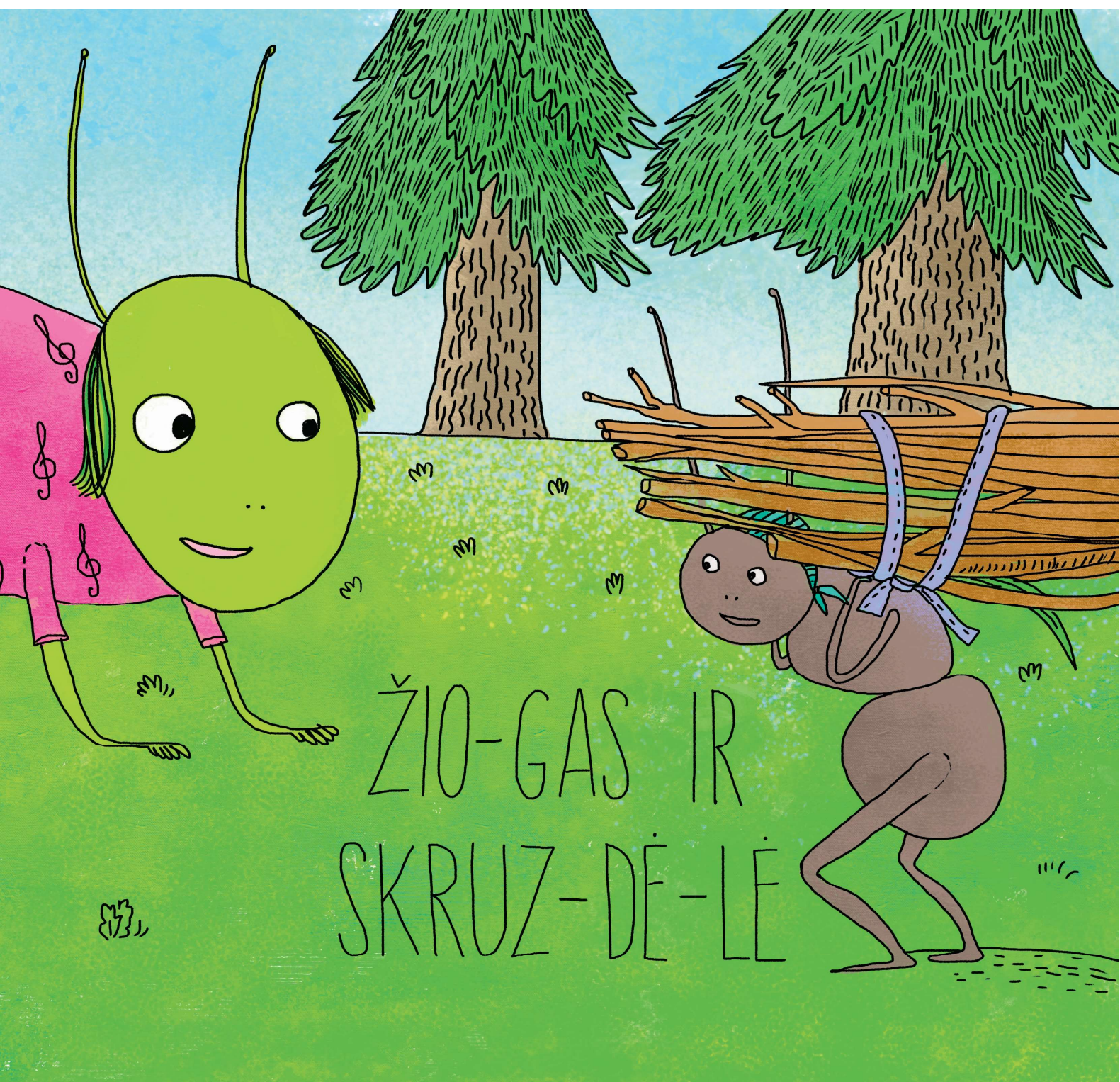

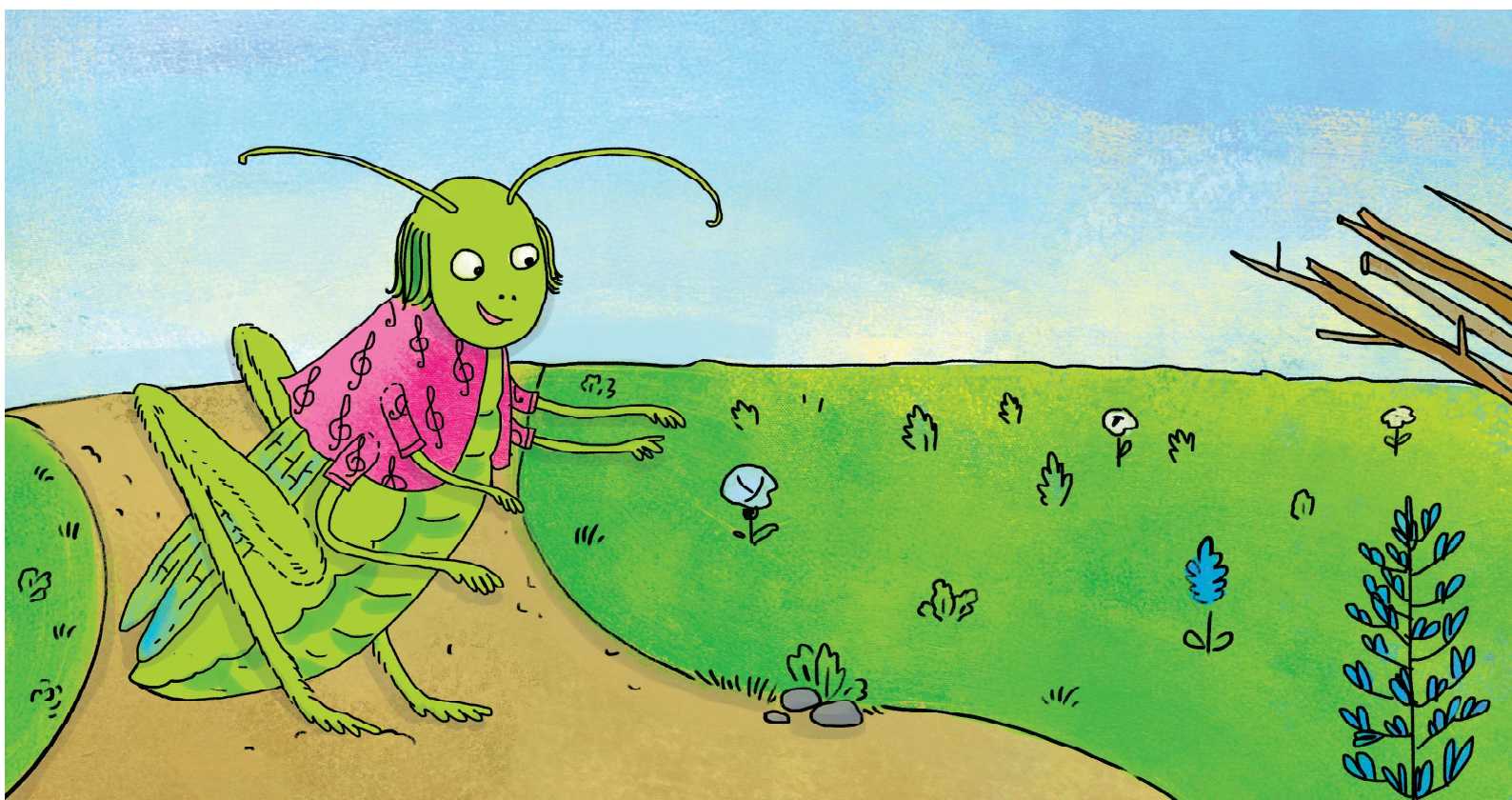
SKIE-ME-NUO-TOS PA-SA-KOS

baltos lankos

ŽIO-GAS IR
SKRUZ-DE-LÉ

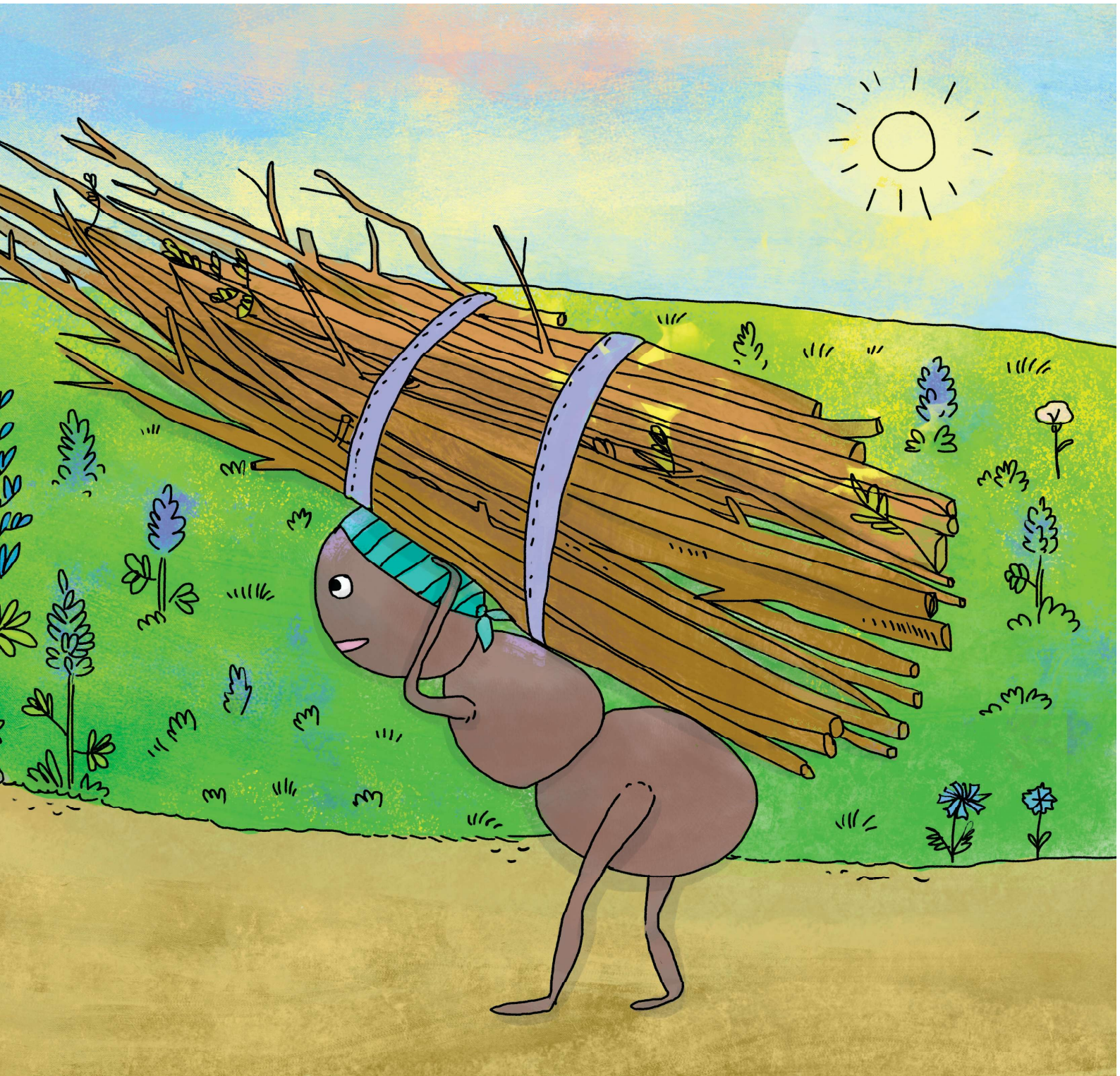

BU-VO LA-BAI GRA-ŽI VA-SA-ROS DIE-NA. SKRUZ-DĒ-LĒ,
SUN-KIAI VILK-DA-MA SA-VO NE-ŠU-LIUS, Ē-JO MIŠ-KO
TA-KE-LIU. STAI-GA, KUR BU-VĒŠ NE-BU-VĒŠ, JAI ANT TA-KO
STRYK-TE-LĒ-JO ŽIO-GAS IR SA-KO:

– SE-SE-LE, KO TU TAIP VARG-STI? MA-TAI, KO-KIA GRA-ŽI
DIE-NA. TAI DAI-NUOK IR LINKS-MIN-KIS!

SKRUZ-DĒ-LĒ PA-ŽIŪ-RĒ-JO Į ŽIO-GĄ IR PA-LIN-GA-VO GAL-VĄ.

– DIRB-TI REI-KIA, O NE LINKS-MIN-TIS. AŠ RUO-ŠIU MAIS-TO
AT-SAR-GAS ŽIE-MAI.

– DAR KO! – NU-SI-JUO-KÈ ŽIO-GAS. – SEK MA-NO PA-VYZ-DŽIU.
AŠ GRO-JU, DAI-NUO-JU IR TAI-PAI LEI-DŽIU LAI-KĄ.

– NA, NA! – SU-MUR-MÈ-JO SKRUZ-DÈ-LÈ IR PA-SI-È-MU-SI NE-ŠU-
LIUS NU-ÈJO SA-VO KE-LIU.

TAIP VI-SĄ VA-SA-RĄ ŽIO-GAS GRO-JO IR DAI-NA-VO KAR-TU SU
DRU-GE-LIAIS IR VA-BA-LÈ-LIAIS.

VA-SA-RA BAI-GĒ-SI. A-TĒ-JO RŪS-TI ŽIE-MA. PA-PŪ-TĒ VĒ-JAS IR
Ē-MĒ NE-ŠIO-TI SNAI-GES.

SU-ŠA-LĒŠ ŽIO-GAS PA-SI-SLĒ-PĒ PO LA-PU, BET ŠAL-TIS IR AL-KIS
PRI-VER-TĒ JĪ PRA-ŠY-TI SKRUZ-DĒ-LĒS PA-GAL-BOS.

– SE-SE-LE, PA-DĖK! – A-TĖ-JĖS PRIE JOS NA-MŪ DU-RŪ
SU-ŠNABŽ-DĖ-JO ŽIO-GAS. – DUOK MAN GRŪ-DE-LIŲ, JUK TU
PER VA-SA-RĄ IR RU-DE-NĮ DAUG JŲ PRI-SI-NE-ŠEI.
– O TU KĄ VEI-KEI VI-SĄ VA-SA-RĄ, KAI AŠ DIR-BAU? – PA-KLAU-
SĖ PRA-VĖ-RU-SI DU-RIS SKRUZ-DĖ-LĖ.
– AŠ GRO-JAU IR DAI-NA-VAU, – AT-SA-KĖ DRE-BĖ-DA-MAS ŽIO-GAS.
– TAI DA-BAR PA-ŠOK! – PA-SA-KĖ SKRUZ-DĖ-LĖ IR UŽ-DA-RĖ DU-RIS.

